

Jungfrun hon skulle åt stugan gå
Linden darrar i lunden
Så tog hon den vägen åt skogen blå
Ty hon var vid älskogen bunden

Och när som hon kom till skogen blå
Linden darrar i lunden
Där mötte henne en ulv så grå
Ty hon var vid älskogen bunden

Kära ulver du bit inte mig
Dig vill jag giva min silversärk

Silversärk jag passar ej på
Ditt unga liv och blod måst gå

Kära du ulver bit inte mig
Linden darrar i lunden
Dig vill jag giva min silversko
Ty hon var vid älskogen bunden

Silversko jag passar ej på
Linden darrar i lunden
Ditt unga liv och blod måst gå
Ty hon var vid älskogen bunden

Kära du ulver du bit inte mig
Dig vill jag giva min guldkrona

Guldkrona jag passar ej på
Ditt unga liv och blod måst gå

Jungfrun hon steg sig så högt i ek
Linden darrar i lunden
Och ulven han gick ner på backen och skrek
Ty hon var vid älskogen bunden

Ulven han grafte den ek till rot
Linden darrar i lunden
Jungfrun gav upp ett så hiskeligt rop
Ty hon var vid älskogen bunden

Och ungersven han sadlar sin gångare grå
Linden darrar i lunden
Han red litet fortare än fågeln flög
Ty hon var vid älskogen bunden

Och när som han kom till platsen fram
Linden darrar i lunden
Så fann han ej mer än en blodiger arm
Ty hon var vid älskogen bunden

Gud trösta Gud bättra mig ungersven
Linden darrar i lunden
Min jungfru är borta min häst är förränd
Ty hon var vid älskogen bunden